

кои-то по-забѣлѣжителни, дордѣ царувалъ Самуилъ, сж Германъ, Филиппъ и Давидъ.

Българска-та черкова въ тѣхно-то святиелстествуваніе си простираше власть-тж нѣсамо по Българскы-ты епархїи, между кои-то ся бѣхж прибралы пакъ и унищожены-ты отъ Цимисхїа, ами подъ нейно-то вѣдомство ся намираше и Сърбска-та тогавашна епископїя.

Патриархъ Германъ най-напрѣдъ святиелстествувалъ въ Воденъ и Прѣспъ (995 г.), и власть-та му ся простираше само до оныя страны, кои-то не можяхж Гърци-ти да усвоятъ. На Филиппово врѣмя, кому-то прѣстолъ-тж бѣше прѣнесенъ вече отъ Битоля въ Охридъ, въ пазухы-ты на Бъл. черковж ся прибрахж сичкы-ты нейны области, кои-то испослѣ съ покоряваніе-то на царство-то отъ Василїа Българоктона, зѣхж малко-по-мамко да ся изгубватъ пакъ; нѣ независимость-та на Бъл. черковж си устоя и ся упаци чакъ до 1767 г., кога-то ж глѣтнжлъ вече Цариградскый Патриархъ Самуилъ, по съдѣйствїе-то на Ипсиланти.

Тя въ врѣмя-то на царь Самуила ся безпокояше отъ Богомилскж-тж ересь, срѣшу кож-то си намираше непоколебимъ бранитель въ лице-то на своя пресвитерь Косма.

Въ врѣмя-то на Патриарха Давида (1015—19 г.) ся изгуби пакъ и подновено-то отъ царь Самуила Бъл. царство, съ кое-то заедно паднж и патриархъ-тж, а на мѣсто-то му възлѣзе на патриаршескыя прѣстолъ Дебрянинъ-тж Иванъ, въ лице-то на кого-то императоръ Василій потвърдилъ независимость-тж на Българскж-тж черковж съ особиж-тж си царскж затова грамотж. Отъ тоя Патриархъ насѣтнѣ, на патриаршескый Българскы прѣстолъ вече възлизахж Гърци, срѣшу силы-ты и лукавицины-ты на кои-то не можяхж да противудѣйствувать Българи-ти, и най-повече отъ като възлѣзе на Византїйскыя прѣстолъ Константинъ Мономахъ, а Грько-патриаршескый — Михаилъ Керуларій. Първый родомъ Грькъ Българскый Архиепископъ е Львъ Първый (1051—1053 г.), слѣдъ него иджтъ Теодулъ (1053—1057 г.), Иконїецъ-тж и игумень-тж на Монастырьъ Св. Мокїа, Иванъ II-ый, Лампенскый монахъ — сподвижникъ-тж на Патриарха Ксифилина, кой-то ся провъзведе на Българскыя патриархатъ отъ Константина Дука и Иванъ III-ий Трезвый, въскаченъ отъ императора Никифора Вонїята.

Подиръ тѣхъ иджтъ пакъ Гърци, отъ кои-то по-забѣлѣжителенъ бранитель на черковно-то Българско независимо сѣдалище е Архиепископъ Теофилактъ, за кого-то казвать, че написалъ или подобрь прѣвелъ на Грькы житїе-то на Бѣлицкыя Св. Климента, и